

Μια βούσα φωτογραφία

Του Παντελή Μπουκάλα

Λόγος παραμυθητικός είναι το «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Κι έχει την υπερβολή του. Ωστόσο, κάποιες στιγμές πιστεύεις ότι αληθεύει, ότι όποιοι το έπλασαν βασίστηκαν στην κοινή πείρα, όχι στις επιθυμίες τους. Για να το πω αμέσως, το τελευταίο φύλλο που θα είχε το ηθικό δικαίωμα να δημοσιεύσει τη φωτογραφία του Παύλου Φύσσα θνήσκοντος στην αγκαλιά της αγαπημένης του είναι το κυριακάτικο φύλλο που από επιπολαιότητα ή ιδεολογία (την ιδεολογία του εθνικιστικού λαϊκισμού) έχει ευνοήσει περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο έντυ-

πο μέσο τους χρυσαυγίτες. Ας θυμηθούμε απλώς την πρωτοσέλιδη προβολή που επιδαψίλευσε το «Πρώτο θέμα» σε μια απολύτως ψεύτικη «φιλόνητο δράση» της Χ.Α.: τη βοήθεια που δόθηκε προσφέρει (δίκην αμερικανικού ιππικού) σε γερόντισσες για να πάνε στην τράπεζα χωρίς να φοβούνται μήπως τις ληστέψουν οι μοχθηροί «Ινδιάνοι», Πακιστανοί, Αφγανοί, Κενυάτες κ.ά. Όχι, οι Αλβανοί δεν παίζουν πια. Εμεινε έτσι ξεκρέμαστο το παλιό άλλοθι, πως τάχα «δεν είμαστε ρατσιστές, απόδειξη ότι δεν έχουμε τίποτα με τους μαύρους, μόνο με

τους Αλβανούς έχουμε, γιατί είναι παλιόρατσα».

Η γριούλα που φωτογραφήθηκε «ασφαλής» μπροστά στο ATM δεν ήταν τυχαία. Ήταν η μητέρα στελέχους της Χ.Α. που (επειδή «τίμα

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

τον πατέρα σου και τη μητέρα σου» κ.τ.λ.) την έμπλεξαν στην προπαγανδιστική πονηρία τους, στήνοντάς την. Η ιστοριούλα εξελίχθηκε σε δούρειο ίππο, που επέτρεψε στην οργάνωση του κ. Μιχαηλιάκου να πλασαριστεί σαν φύλαξ άγγελος, κάτι σαν

Χεζμπολάχ στο χριστιανικό (όταν δεν τους πιάνουν τα δωδεκαθεϊστικά τους εκεί στη Χ.Α., προς άγραν και των αρχαιολατρών). Εν ολίγοις, το παραμύθι είχε όνομα: το όνομα του εβραιοφάγου-σα-

κιβηλοποιός, αποκτάς ένα τεράστιο πλεονέκτημα εντελώς δωρεάν. Κατόπιν αυτού, η φιλοξενία του «καλλιτέχνη» Καιάδα-Γερμενή στην τηλεοπτική εκπομπή του κ. Αναστασιάδη ήταν πταίσμα. Να όμως που το εξυμνοπούλι από τη μύτη πιάνεται. Από τη μύτη της μικρότητας και της αλαζονείας. Ακόμα κι αν μοναδική επιδίωξη της εν λόγω κυριακάτικης εφημερίδας ήταν να αυξήσει τις πωλήσεις της δημοσιεύοντας τη φωτογραφία, η ίδια η εικόνα, με τη σπαρακτική της σοβαρότητα, αυτονομείται πανεύκολα από δόλιους σχεδιασμούς και χυδαίους

υλικούς υπολογισμούς. Και μιλάει. Σε μια γλώσσα ασύλληπτης κυριολεξίας. Ιδού. Το κακό γέννησε καλό. Αργά ή γρήγορα θα ξεχάσουμε ποιοι και για ποιους πιθανούς λόγους δημοσίευσαν τη φωτογραφία. Θα παραμερίσουμε το ασήμαντο έναντι του σπουδαίου. Γιατί θα έχουμε κάτι πολύ σοβαρότερο να κάνουμε εφεξής: να απολογούμαστε –με τα έργα μας κατά του φασισμού– βλέποντας το πρόσωπο δύο νέων ανθρώπων: του Παύλου και της Χρύσας. Το πρόσωπο της Ελλάδας του 2013.

Η ΑΥΓΗ

“Μητερούλα” ή “αυτοκράτειρα”;

Καπάκος Σταύρος

Υποθέτω ότι είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί κάποιος πολίτης από τον ευρωπαϊκό Νότο που να μην ένιωθε απογοήτευση από την καθαρή επικράτηση της Μέρκελ στις γερμανικές εκλογές. Φυσικό και αναμενόμενο είναι η οργή για τη σκληρή λιτότητα, που τορπιλίζει την ίδια την ευρωπαϊκή προοπτική και επιδεινώνει δραματικά τις συνθήκες ζωής, να προκαλεί κλίμα απογοήτευσης στις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου.

Σημαντικές αλλαγές στην οικονομική πολιτική δεν φαίνονται στον ορίζοντα, ενώ μπλοκαρισμένες είναι και οι αλλαγές στο κρίσιμο θέμα της ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής, κάτι που δυσκολεύει περισσότερο τη διαχείριση της κρίσης (ρόλος της ΕΚΤ, απομείωση του χρέους, ευρωμόλογο, τραπεζική ένωση, αναπτυξιακά κονδύλια κ.λπ.). Η Γερμανία επιχειρεί να αντισταθμίσει τις απώλειες από το σκληρό ευρώ και τη λιτότητα με τη διεύρυνση των εμπορικών της σχέσεων με την Κίνα και τη Ρωσία. Αντισταθμίζει, επίσης, τη μείωση της ανταγωνιστικότητας με στρατιές κακοπληρωμένων εργαζομένων από τις ανατολικές χώρες, ενώ συμπιέζει τις κοινωνικές δαπάνες θέτοντας εν αμφιβόλω το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο.

Η Μέρκελ, είτε ως «μητερούλα» στο εσωτερικό της Γερμανίας είτε ως «Σιδερά Κυρία» ή ως «Αυτοκράτειρα» στο εξωτερικό, θα συνεχίσει να διαδραματίζει κυρίαρχο ρόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δυστυχώς θα παίρνει όλο και περισσότερο γερμανικά χαρακτηριστικά.

Η Μέρκελ είναι ένα υβρίδιο, κάτι μεταξύ Μπίσμαρκ και Μακιαβέλι. Ο μακιαβελισμός της έγκει-

ται στο δίπολο αποδοχή - φόβος. Διευρυμένη αποδοχή στο εσωτερικό της χώρας της, ένα είδος «μητερούλας», κάτι που σε καιρό κρίσης δεν είναι αμελητέο.

Εντεινόμενος φόβος στο εξωτερικό εξαιτίας των σκληρών πολιτικών που επιβάλλονται στους λαούς του ευρωπαϊκού Νότου. Ταυτόχρονα ακολουθεί τη γραμμή Μπίσμαρκ, δηλαδή εμφανίζεται έτοιμη να αφομοιώσει από τους σοσιαλδημοκράτες ό,τι μπορεί να εφαρμόσει η ίδια. Αυτή η αφομοιωτική της δύναμη δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη, αν και μόνο στον βαθμό που την ασκεί με επιτυχία μπορεί να θέσει σε δεύτερη μοίρα το SPD και να ηγεμονεύει πολιτικά.

Μια λύση που θα μπορούσε να αλλάξει τα δεδομένα στην Ευρώπη θα ήταν η συγκρότηση ενός κοκκίνο-κοκκινοπράσινου συνασπισμού, που φόβιζε τόσο πολύ τους φιλελεύθερους. Την πρότεινε η Αριστερά, αλλά δεν την πίστευαν σοσιαλδημοκράτες και πράσινοι. Οι κύριες προτάσεις των SPD, Die Linke, Πράσινων συγκλίνουν στον τρόπο αντιμετώπισης της ευρωπαϊκής κρίσης (ευρωμόλογο, ταμείο απομείωσης χρέους, αναπτυξιακή βοήθεια στον Νότο, αυστηρότερος έλεγχος και φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές). Διαφορές υπάρχουν πολλές, αλλά όχι αγεφύρωτες. Το παράδοξο είναι ότι όσο πιο αριστερά κινούνται οι δυνάμεις αυτές τόσο πιο δεξιά πηγαίνει το εκλογικό σώμα. Ίσως δεν μπορούν να κινητοποιήσουν τους νέους και την αποχή, δηλαδή δεν πείθουν ότι αποτελούν πραγματική εναλλακτική λύση σε μια χώρα όπου δεν αλλάζουν πολλά πράγματα.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Κύριε Στουρνάρα, τι θα γίνει με το Taxis;

Καπάκος Σταύρος

Πόσα μνημόνια άραγε θα χρειαστούμε, για να σταματήσει επιτέλους το κράτος να ταλαιπωρεί τους πολίτες του; Μέχρι τότε θα απαιτούν από τους πολίτες να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους και οι υπηρεσίες που υποτίθεται ότι λειτουργούν για την εξυπηρέτηση του πολίτη θα κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να τον βασανίζουν; Αλήθεια, δοκίμασε ποτέ κάποιος υπουργός, κάποιος υπεύθυνος υποτίθεται να μπει στο Taxis για να διεκπεραιώσει μια υπόθεση του, όπως αυτή τώρα με το περιβόητο Ε9, για να διαπιστώσει τι σημαίνει ταλαιπωρία; Μάλλον όχι...

Στην εποχή της τεχνολογίας, το πιο προηγμένο τμήμα του δημοσίου, που χρόνια τώρα αναβαθμίζεται και εκσυγχρονίζεται μόνο προβλήματα δημιουργεί. Την ώρα που το δημόσιο καίγεται για να συγκεντρώσει τα περιουσιακά στοιχεία των Ελλήνων, για να δημιουργήσει μια αξιόπιστη βάση δεδομένων, αφού βέβαια τόσα χρόνια δεν κατάφερε να δημιουργήσει το περιβόητο κτηματολόγιο, το taxis αδυνατεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που οι ίδιοι έχουν βάλει... Μπορεί δηλαδή το υπουργείο Οικονομικών να απαιτεί από τους πολίτες, ανεξαρτήτως ηλικίας και μόρφωσης να υποβάλλουν ηλε-

κτρονικά τις φορολογικές τους δηλώσεις, οι υπηρεσίες του υπουργείου δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις που επιβάλλουν.

Κύριε Στουρνάρα και λοιποί συναρμόδιοι υπουργοί και υφυπουργοί, αφήστε έστω για λίγο τις υποχρεώσεις και τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα και αφιερώστε λίγο χρόνο μήπως και περιορίσετε τουλάχιστον την ταλαιπωρία των κακόμοιρων φορολογουμένων... Δεν μπορείτε να απαιτείτε μονίμως να πληρώνουν όλο και περισσότερους φόρους και να μην ενδιαφέρεστε για το ελάχιστο, την αξιοπρεπή μεταχείρισή τους...

Δεν γίνεται να ζητάτε μονίμως από τους πολίτες να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους και οι υπηρεσίες των οποίων προϊστάσθε να είναι μονίμως ασυνεπείς ως προς τις δικές τους. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι είναι επεικώς απαράδεκτο, οι φορολογούμενοι να αντιμετωπίζονται ως υποζύγια που πρέπει να υπομένουν τη βαναυσότητα και την αδιαφορία των διαφόρων καρεκλοκένταυρων;

Επιτέλους πόσες τρόικες και πόσους συμβούλους θα χρειαστούμε για να λειτουργούν μερικά αυτόνομα πράγματα σ' αυτή την ταλαίπωρη χώρα...

